

ACC. N:R. M.10904:1-2.

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Eric B. Karlsson
Härad: Medelstads Adress: Brästorp, Tving
Socken: Tving Berättat av: Otto Andersson
Uppteckningsår: 1949. Född år 1847 i Tving

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Fägner och talesätt om kyrkklockorna. s. 1-2. LMF 66.

ACC. N:R M. 10904:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Några bevisbara händelser om Tvings kyrkklockor kan ej minnas sägner finnas ju alltid förknippade med övergång från hedendom till kristendom, nuvarande klockor äro "/enl. minnesskrift 1843-1943 av kyrkoherde G. Hagman, en större diam. 100 Anno 1709- Deo Gloria- Regi Honor-Patiae pax- GregiSalus med Carl XII namnchiffer med krona, omgivet av lövverk, samt ett vapen i relief med bokstäverna H.M.K. Nedderst läses Me- fecit - Martin-Wetterholds.

En mindre diam. 80 år 1814 inskriften: Gutten i Carlskrona av Lars Ohman, å andra sidan en bild av Kristus såsom världsdomare."/

Den större klockan har ett hål borrarat å sidan och åter igenfyllt, detta påstås att det blivit gjort för att klockan hördes för långt och till och med störde sjöfarande ute på havet, klockan överfördes 1843 från en gammal klockstapel av trä, i denna gamla klockstapel fanns en ännu starkare klocka, dess ljud störde friden för de djupt inne i skogarne runt omkring boende onda väsen, dessa försökte att med stora flyttblock slå sönder klockorna, men stenarne hannade alltid vid sidan och ligger här och där runt kyrkan, så en natt var den ena klockan försvunnen från tornet dess starka silvertön förnams ej mer

ACC. N:R M. 10904:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

från den plats å kullen där den kallat till samling, försvinnandet blev i folket's tankar tolkat som hämnd av onda makter, år lades till år och en försenad vandrare julnatten stannade å bron över Nettrabyån 1 km. från kyrkan, nedanför denna bro var på den tiden en mycket djup håla s.k. Hölj, vandraren tyckte sig höra klocktoner från djupet, detta blev känt och många andra försökte lokalisera klockklängen, när detta blev nog uppmärksammat skulle klockan tagas upp, men detta var ej lätt arbetet skulle ske i mörker under tystnad, dragkraften skulle vara tvänne tvillingsoxar, klockan blev omsnärjd med dragdon och oxarna spändes för, de drog den ganska lätt ifrån djupet så att den blev synlig, då kunde någon i bland de närvarande ej tånga längre utan ropade till, klockan försvann åter i djupet och ligger där fortfarande.

Så har sägner fortplantat sig generation efter generation numer hör man ej någon tala om detta, sägnen förbleknar.